

- b.1) till ändring av ett nationellt redan utfärdat åtgärdsprogram för införlivande av nitratdirektivet (i enlighet med artikel 5.4 i detta) på så sätt att skärpta åtgärder vidtas i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 1 i nitratdirektivet och konkret att uppnå ett värde på högst 50 mg/l nitrathalt i grundvattnet vid enskilda vattentäkter?
- b.2) till vidtagande av ytterligare eller skärpta åtgärder (i enlighet med artikel 5.5 i nitratdirektivet) i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 1 i nitratdirektivet och konkret ett värde på högst 50 mg/l nitrathalt i grundvattnet vid enskilda vattentäkter?
- c) en kommun, i sin egenskap av offentligt organ, på grund av nitratvärden i vattnet på över 50 mg/l nu endast använder en kommunal vattentäkt som den egentligen har för sin dricksvattenförsörjning för tagning av bruksvatten, eller ställer denna till förfogande för detta ändamål – varvid dock dricksvattenförsörjningen inte åsidosätts härigenom – ska anses vara direkt berörd enligt EU-domstolens praxis (i förevarande fall av eventuellt otillräckligt införlivande av rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991, genom här otillräckliga handlingsplaner) när värdet 50 mg/l nitrathalt i vattnet i vattentäkten överskrids och därmed inte kan användas som dricksvatten och att kommunen därför ska tillerkännas subjektiva rättigheter inom ramen för nitratdirektivet
- c.1) till ändring av ett nationellt redan utfärdat åtgärdsprogram för införlivande av nitratdirektivet (i enlighet med artikel 5.4 i detta) på så sätt att skärpta åtgärder vidtas i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 1 i nitratdirektivet och konkret att uppnå ett värde på högst 50 mg/l nitrathalt i grundvattnet vid enskilda vattentäkter?
- c.2) till vidtagande av ytterligare eller skärpta åtgärder (i enlighet med artikel 5.5 i nitratdirektivet) i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 1 i nitratdirektivet och konkret ett värde på högst 50 mg/l nitrathalt i grundvattnet vid enskilda vattentäkter?

I samtliga tre fall säkerställs i alla händelser skyddet för konsumenternas hälsa antingen – i fallen b och c – genom att vattnet tas från vattendistributören (med anslutningsplikt och anslutningsrätt) eller – i fall a – genom vederbörliga reningsåtgärder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 1991, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 192)

Överklagande ingett den 18 mars 2018 av Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) av det beslut som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 16 januari 2018 i mål T-715/16, Pebagua mot kommissionen

(Mål C-204/18 P)

(2018/C 268/26)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (ombud: A. J. Uceda Sosa, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut i dess helhet,
- slutgiltigt avgöra tvisten, slå fast att klagandens talan i första instans ska bifallas och därmed fastställa att kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1141 av den 13 juli 2016 ⁽¹⁾ är ogiltig och saknar verkan, eller alternativt fastställa att uppförandet av arten *Procambarus clarkii* på unionens förteckning enligt den förordningen är ogiltigt och saknar verkan,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det överklagade beslutet prövade inte tribunalen målet i sak, eftersom den fann att talan inte kunde upptas till sakprövning då klaganden saknade talerätt. Detta förutsätter ett åsidosättande av det andra antagandet avseende talerätt som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, eftersom den omtvistade förordningen direkt avser de företag som Pebagua företräder och inte innehåller några genomförandeåtgärder.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1141 av den 13 juli 2016 om antagande av en förteckning över invasiva främmande arter av unionsbetydelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 (EUT L 189, 2016, s. 4).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgerichts Hamburg (Tyskland) den 29 mars 2018 – Krohn & Schröder GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Mål C-226/18)

(2018/C 268/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Klagande: Krohn & Schröder GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar artikel 212a i tullkodexen ⁽¹⁾ befrielse från antidumpnings- och utjämningstull enligt artikel 3.1 i genomförandeförordning nr 1238/2013 ⁽²⁾ respektive artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 1239/2013 ⁽³⁾?
- 2) För det fall fråga 1 besvaras jakande: Är villkoret i artikel 3.1 a i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.1 a i genomförandeförordning nr 1239/2013 uppfyllt vid tillämpningen av artikel 212a i tullkodexen på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, om företaget, som är närstående med företaget vars namn förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU och som tillverkat, avsänt och fakturerat den aktuella varan, inte agerade som importör av den aktuella varan och inte heller ansvarade för varans övergång till fri omsättning, men hade en sådan avsikt och faktiskt tog emot leveransen av den aktuella varan?